

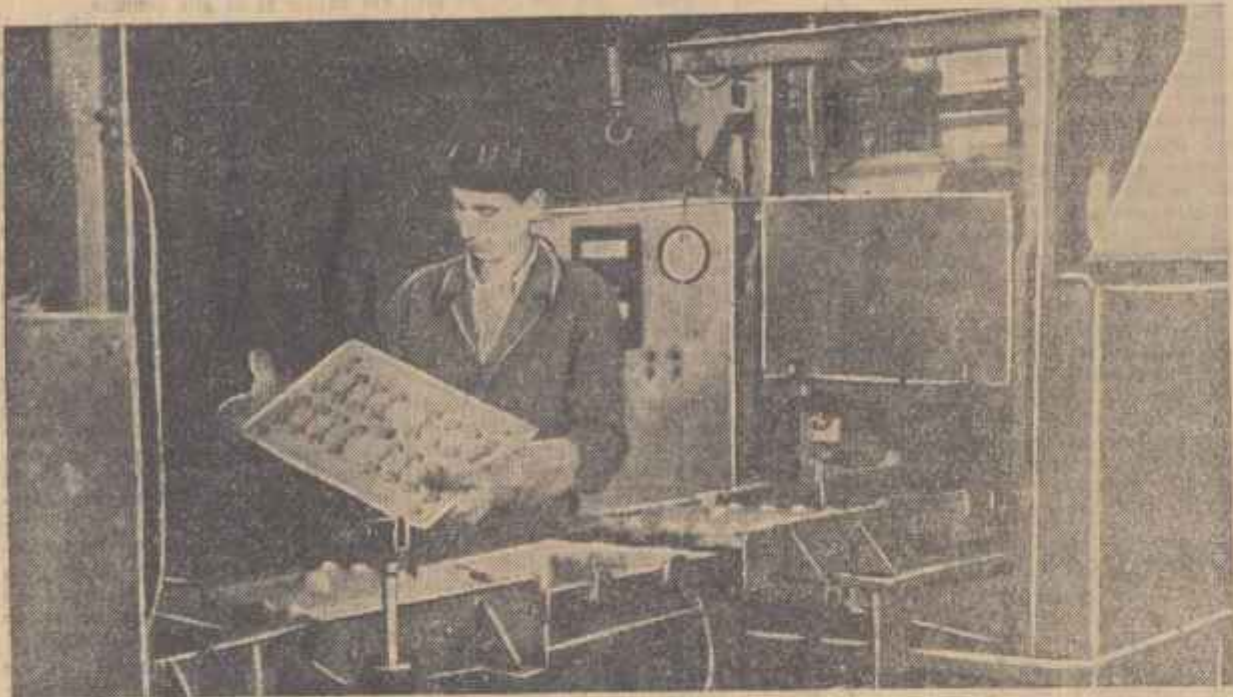
ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIV nr. 3742

4 pagini — 20 bani

Vineri 19 octombrie 1956

IN SECȚIA DE TURNARE IN COJI

In incinta turnătoriei de neferoase a uzinei de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin s-a amenajat un atelier pentru turnarea în coji de bachelită, procedeu tehnologic de mare eficiență economică. Recent în acest atelier a intrat în funcțiune o instalație nouă de format coji

mari de bachelită. Pe noile plăci marite se pot turna de 4 ori mai multe piese. Cliseul reprezintă lucrul un aspect de lucru de la noua instalație: tov. Vasile Stoicănescu execută cu ajutorul mașinii cojile de bachelită în care se va turna metalul.

Foto: NICU VASILB

Luna marii prietenii

DEZVOLTAREA ȘTIINȚEI SOVIETICE ÎN DOMENIUL FIZICII NUCLEARE

Cu spiritul moral și material ne preocupăm și Partidul Comunist și al guvernului sovietic, milio de fizicieni, ingineri-fizicieni și chimiști, care formează azi cohorta specialiștilor de înaltă calificare în domeniul științei și tehnicii nucleare, au acumulat realizări, deosebit de impresionante nu numai pentru marea publică dar și pentru cele mai competente oameni de meșerie. Mai gîndesc scriind acest lucru, la cunoștințele declarate făcute de numeroși savanți din S.U.A., Anglia, Franța, Germania, etc., care au vizitat centrul sovietic de cercetări nucleare, în ultimul an.

Prof. dr. Alex. Sanielevici
membru corespondent
al Academiei R.P.R.

Științifică internațională, printre membri fondatori ai căreia se află și R.P.R. Comentând importanța întemeierii acestui institut, presa noastră a arătat și semnificația profundă a inițiativei generoase a guvernului sovietic, semnificație ce se cuvine subliniată din nou cu prilejul zilelor sărbătorii ale Lunii prieteniei romino-sovietice. Căci, dacă ajutorul științifico-tehnic acordat nouă, ca și celorlalte țări de democrație populară, ne-a permis să punem bazele dezvoltării, în cadrul național, a cercetărilor și aplicațiilor nucleare, crearea Institutului Unificat de la Dubna va da oamenilor noștri de știință posibilitatea de a colabora, alături de savanții sovietici și din celelalte țări-membre, la studiul celor mai importante și mai actuale probleme de bază ale fizicii nucleare atomice. Fără a putea streșni intra aici în amănunte, este vorba în esență de adîncirea cunoștințelor cu privire la forțele ce asigură coeziunea nucleului. Asemenea cercetări necesită mijloace tehnice extrem de puternice, mijloace de care dispune in-

stitutul Unificat, chiar de pe acum. Este simțită cu înținare și în cercetările nucleare cu „scut” de o anumită importanță nu ar fi fost posibilă fără prezența și unirea dezvoltate a științei și tehnicii sovietice. În general, a științei și tehnicii nucleare în particular. Progresele organizatorice ale Institutului sînt deci o dovadă mărită a nivelului științifico-industrial al țării noastre față de prioritate. Dar ar fi greșit să se creadă că activitatea cercetărilor sovietice se limitează doar la cadrul Institutului

(Continuare în pag. 3-4)

Vizita la București a d-lui P. Garafalias, împuternicit extraordinar al guvernului grec

La 18 octombrie, a.c. a sosit la București d-l P. Garafalias, împuternicit extraordinar al guvernului grec, deputat în parlamentul Greciei. D-l P. Garafalias, este însoțit de secretarul Legăției Greciei în R. P. Bulgaria, S. Rocanos.

În aceeași zi, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, a oferit un dejun în cinstea d-lui P. Garafalias.

Seara, d-l P. Garafalias a asistat la un spectacol la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Primirea de către tov. Chivu Stoica a împuternicitorului extraordinar al guvernului grec

La 18 octombrie a.c., tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., a primit pe d-l P. Garafalias, împuternicit extraordinar al guvernului grec, deputat în parlamentul Greciei.

D-l P. Garafalias a fost însoțit de d-l S. Rocanos, secretar de legăție. La întîlnire au asistat Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, și Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior.

În timpul întîlnirii a avut loc un schimb de păreri cu privire la unele probleme politice internaționale, precum și la dezvoltarea relațiilor economice între cele două țări. Întîlnirea a decurs într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Cu planul anual îndeplinit

Colectivul a numeroase întreprinderi industriale împlinind cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu planul anual îndeplinit.

În ziua de 18 octombrie, metalurgii de la uzina „I. C. Filim” din Iași au îndeplinit planul pe anul 1956 în proporție de 101 la sută la producția globală și de 100 la sută la producția marfă. Precizarea metalurgică din aceste uzine pentru creșterea rentabilității întreprinderii a fost de asemenea înmănușată de succes: planul de acumulări bănești stabilit pe întregul an a fost realizat în întregime.

Cea mai mare parte a sporului de producție a fost realizată pe seama creșterii productivității muncii, care a fost depășită față de prevederi în primele 9 luni ale acestui an cu 13 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 7,2 la sută față de plan.

Minerii de la întreprinderea Baia de Arșel, bazinul Baia Mare, raportează cu mîndrie îndeplinirea planului anual la producția marfă cu 2 luni și 13 zile înainte de termen. În întreprindere se desfășoară cu avînt activitatea în chestia zilei de 7 Noiembrie un succes important al muncii și minierii de la exploatarea „Petre Gheorghe”-Săcărâmb care au îndeplinit planul anual la producția globală încă de la 2 octombrie.

INTERVIUL NOSTRU

Fondului directorului îi este rezervat un mare rol stimulator

De vorbă cu tov. EMIL HABLAȘ, director al Direcției plan financiar și îndrumare contabilă din Ministerul Industriei Chimice

Este bine știut că fondul directorului dintr-o întreprindere sau altele se formează ca un rezultat al efortului colectiv al muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor care lucrează pentru îndeplinirea planului la toți indicii. Pe măsura decii ce planul producției marfă este îndeplinit și depășit, cu cît rentabilitatea întreprinderii respective este mai mare, cît ești prețul de cost al produselor este mai redus, cu atît este mai mare și fondul directorului. Iată dar ce importanță acțiune stimulatorie este rezervată acestui fond pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost și mărirea rentabilității întreprinderilor noastre.

Unii directori de întreprinderi ne-au semnalat însă o serie de anomalii care-l împiedică în unele cazuri să utilizeze în cele mai bune condiții acest fond pe care-l are la dispoziție. Aceasta ne-a determinat să ne adresăm tov. Emil Hablaș, director al Direcției plan financiar și îndrumare contabilă din Ministerul Industriei Chimice, cu rugămîntul de a ne răspunde la chestiuni referitoare la această problemă atît de importantă.

— În discuțiile avute cu o serie de directori de întreprinderi din industria chimică cu și din alte sectoare, am fost sesizați de faptul că utilizarea fondului directorului este mai puțin îngrijită față de celelalte existente. În ce măsură credeți că acest lucru este real?

— Realitatea pe care o amintim, din întreprinderi mai mari sau mai mici, arată că de la un timp și-au făcut loc mai mult întrebările de ce fondul directorului nu este cu adevărat al directorului. Aceasta nu este o simplă întrebare, ci o problemă care frîmțită pe mulți conducători de întreprinderi și organe sindicale care se văd în unele cazuri îngrijorîți peste măsură în utilizarea acestui fond. Răspunzînd întrebării la întrebarea dvs. nu aș vrea însă să fiu înțeles greșit. Nu este vorba de o lipsă de utilizare a fondului directorului la bunul plac al unui conducător sau altul de întreprindere, ci de o lipsă de îngrijire, de o neglijență, de o lipsă de interes, de o lipsă de grijă, de o lipsă de responsabilitate față de acest fond.

— Pe ce se bazează când afirmăm că fondul directorului nu este îngrijit de directori?

— Mă refer în primul rînd la faptul că sînt cote fixate actualmente în planul de cheltuieli al fondului directorului împărțite neechitabil. Cota de 10%

de pildă, pentru acordarea de premii bănești celor care contribuie în mod excepțional la îndeplinirea și depășirea planului de producție este cu totul insuficientă. Directorul întreprinderii este în felul acesta lipsit de posibilitatea de a recompensa așa cum trebuie eforturile colectivului de muncă pe care îl conduce. La fel de insuficientă este și cota de 12 la sută pentru acțiuni culturale.

Printre anomalii actuale legislației privind fondul directorului trebuie să mai amintesc și de faptul că muncitorii care execută lucrări de reparații cu caracter excepțional la clădiri, construcții speciale etc., care nu au legătură directă cu producția, nu pot beneficia de fondul directorului. De asemenea, acordarea de ajutoare bănești individuale este mult prea limitată și se poate face numai în cazul unei calamități. Directorul unei întreprinderi nu poate acorda astfel de ajutoare decît în caz de incendiu sau inundații. Pentru orice alt caz, oricît de grav, nu are nici o posibilitate.

În folosirea fondului directorului se fac simțite și o serie de îngrijorări, întrucît, în fabrica Chimică nr. 10 s-a ivit o defecțiune. În un utilaj care condiționează producția unei secții în treacă de fabricare. Pentru un efort comun de câteva zile, fără să fiu scama de programul normal de lucru, o echipă de muncitori a înlăturat defecțiunea, agregată reîntîrind în producție. După cum era și normal, conducătorul întreprinderii, de comun acord cu comitetul sindical, a vrut să premieze din fondul directorului pe muncitorii acestei echipe. Această intenție nu a putut fi însă dusă la îndeplinire deoarece Filiala B.R.P.R. nu a aprobat plata premiilor, pe motiv că lucrarea... nu s-a făcut numai în zile normale de lucru.

Se poate aminti și cazul Filialei B.R.P.R. Tudor Vladimirescu-București care a pretins întreprinderii „Semperit” bonurile de lucru ale salariaților care urmau să fie premiați din fondul directorului, bonuri din care să se plătească salariile lor. În acest fel se îngreunează în mod ne-

Să muncim zi și noapte pentru terminarea grabnică a însămînțărilor

Stat agrotehnic

Condițiile prielnice din regiunea București trebuie bine folosite

Ing. I. Drăghici

Directorul Bazei experimentale I.C.A.R. Moara Domnească, regiunea București

În ultimele zile, în regiunea București, condițiile de lucru în câmp s-au îmbunătățit foarte mult datorită ploilor care au căzut. La baza experimentală a I.C.A.R.-ului din raionul Brănești s-a înregistrat o cantitate de apă de 40 mm. Această ploie a fost suficientă pentru terenurile arate în vederea însămînțării de toamnă, pătrunzînd în sol la o adîncime de 12-15 cm, ceea ce asigură umiditatea necesară răsaritului semințurilor de toamnă în terenurile arate, în mîrșii unde nu s-au făcut din timp arături de vară, apa a pătruns mai puțin în adîncime, la cea. 6-8 cm.

Porumbiștii, în special cele care au fost bine lucrate cu praștile sau cu sapa, au folosit mai bine aceste ploii.

După ploile căzute, vremea se menține acum frumoasă, cu zile senine și mult soare. Timpul acesta, pînă la venirea zilelor mohorâte de toamnă, este foarte prețios pentru orice agricultor.

Pentru că sîntem în epoca cînd în regiunea București trebuie să se facă însămînțările la grîl și orzul de toamnă, ca și la boveșugul de toamnă pentru țurzi, grîja de căpetenie a tuturor celor ce muncesc pe egorare este să asigure recolta anuală viitor la cerealele de toamnă prin grabirea însămînțărilor.

Seminatul mai devreme, în epoca optimă de însămînțare, a asigurat întotdeauna la baza experimentală Moara Domnească, o recoltă mai bună la orzul și grîul de toamnă.

Anul acesta s-au putut obține recolte sporite pe suprafețe mari (3500 kg orz de toamnă la ha. și de 2.250 kg grîu de toamnă la ha) tocmai ca o urmare și a însămînțărilor în epoca optimă.

Condițiile din anul acesta au făcut ca însămînțările să se poată executa pînă la sfîrșitul lunii octombrie.

Grabirea pămîntului pentru însămînțări trebuie să fie făcută în cea mai mare grîja pentru a se asigura un răsarit uniform și la timp. El nu se face însă peste tot în același fel și în același termen de condițiile de lucru de pe fiecare țară. Astfel în terenurile arate din vară (sfîrșitul lunii iulie și începutul lunii august) — lucrările pregătitoare de însămînțare sînt acum mult mai ușoare. Aici o simplă discuire cu podul este suficientă spre a avea un teren bine pregătit pentru însămînțare. Dacă la arătura din vară nu au fost bulgări, se poate întredrăni chiar cu cultivatorul, urmat de grăpa, dar să se aibă grijă să nu se scoasă bulgări. În lipsa uneltelor de mai sus, pe aceste terenuri, gospodăriile individuale, pot executa o arătură superficială cu plugul care să fie imediat grăpată.

În porumbiști, mai ales în cele corădate de buruani, lucrările de pregătire a solului e bine să se facă tot cu poddiscurile, dîndu-se de 2-3 ori în lung și-n lat pînă la măruntirea pămîntului pe o adîncime de 8-10 cm. De asemenea și aici, în lipsa acestor unelte, putem executa o arătură de 12-14 cm, adîncime avînd grijă să nu se scoată bulgări.

Toate aceste indicații trebuie respectate mai ales pe solurile grele de tip brun-roșcat de pădure care predomină mai mult în raioanele din partea de nord-vest a regiunii (Roziori de Vede, Olteu, Videle etc.), soluri care de obicei se lucrează mai greu decît pămînturile negre din partea de sud-est a regiunii (Sibotza, Leblin, Călarși, etc.).

Prin felul în care se execută însămînțările, semințele trebuie să se asigure condiții cît mai bune de încolectare. Pentru aceasta este bine ca semința să fie îngropată la 5-6 cm, adică la adîncimea la care nu este pericol de pierdere a umidității. Semința căzută mai în față, poate suferi de uscăciune, mai ales dacă vremea se va menține senină și cu vînt. Tot din această pricină, după semînat este necesar ca terenul să fie grăpat cu grăpa lanțată, cu grăpa de mîrșici, sau grăpa întoarsă cu dinți în sus, pentru a se acoperi bine semința.

Acolo unde însămînțările se fac în teren proaspăt arat și unde decî pămîntul sînd prea înțolcit, semința cade la adîncimi diferite, e bine să se folosească tăvălugul după însămînțare, urmat de grăpa.

Odată cu lucrările de însămînțare trebuie luate măsuri pentru a se executa arăturile de toamnă pentru seminăturile de primăvară. Aceste arături trebuie executate la adîncimea de 20-25 cm folosindu-se după posibilități plugurile cu antetrușă. La această adîncime arătura va ieși în multe locuri bulgăroasă. Lăsați însă în brazda erudă pînă în primăvară, bulgării se vor sfărîma sub acțiunea înghețului și degețului. Odată cu arăturile adînci de toamnă se poate îngropa și bălegarul pentru culturile prietenoare din primăvară.

În ultimele zile timpul s-a menținut frumos în toată țara, astfel că au existat condiții bune de lucru pentru executarea muncilor de toamnă. Datorită însă faptului că ploile din săptămîni trecute nu au căzut în cantități egale, s-au creat condiții diferite de la regiunea la regiune. Astfel, în regiunea Galați (în special în raioanele Brăila și Măcin), în regiunea Constanța (raioanele Negru Vodă, Medgidia, Hirsova, Istra), regiunile Craiova, și Oradea (raioanele Salonta, Criș, Ineu) unde au căzut ploi mai puține pămîntul este acum în curs de uscare, mai ales datorită vînturilor, și începe să se lucreze din nou cu greutate. De aceea, mai cu seamă aici este nevoie să se dea toată atenția felului în care se execută lucrările.

Recoltarea culturilor de toamnă se apropie de sfîrșit în mai toate regiunile din țară. Excepție fac regiunile Constanța, Galați, unde există încă suprafețe mari cu porumb nerecoltat încă. Deoarece această cultură constituie o principala cauză a rămirii în urmă a însămînțărilor în aceste regiuni unde grîul se însămînțează mai ales în porumbiști, se impune ca nelătmărit forțele să fie îndreptate spre eliberarea acestor terenuri.

Condițiile bune de lucru toate după cederarea ploilor au fost bine folosite în unele regiuni ca Bacău, Craiova, Autonomă Maghiară, Stalin, Baia Mare, Suceava, unde prin realizarea și depășirea vitezelor de lucru s-a reușit să se execute arături pentru însămînțări între 60 și 76 la sută. Este însă cu totul nejustificată rămirirea în urmă la arături a regiunilor Iași, Ploiești, București, Timișoara, Galați, unde nici condițiile, nici mijloacele de lucru nu au fost folosite pe măsura posibilităților.

Însămînțările de toamnă s-au executat în ultimele zile într-un ritm accelerat ca deosebit în regiunile Autonomă Maghiară, Craiova, Baia Mare, Bacău, Suceava unde s-a însămînțat grîu și secară între 83 și 69 la sută din plan. Exemplul acestor regiuni trebuie însă urmat și de producătorii agricoli din regiunile Ploiești, Timișoara, Galați, București unde realizările sînt minime și cu mult sub nivelul posibilităților.

Roadele bunei organizări

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — În comuna Maghiar din raionul Galați am ajuns în primele ore ale dimineții. Satul părea pustiu. La statul popular nu am găsit decît un bătrîn care stătea de pază. — Toată lumea este la cîmp — mi-a spus el. Pe o șosea vreme este și păsărilor sînt în sat.

Între-arzînd, ploile care căzuseră cu câteva zile în urmă, făcuseră pămîntul numai bun de lucru. Am ieșit afară din sat. Cîmpul furnica de oameni cu pluguri, grăpe și semînători. Oțitva se îndreptau spre sat. Erau Victor Lupescu, Ion Burac și Constantin Ispas. La început am crezut că li s-a întîmpnat ceva, că se întorc de la lucru. M-a lămurit însă bătrînul Gh. Blînd, paznicul cîmpului din secolul IV.

— Apoi, ei au lucrat toată noaptea, tovarășe, că este lîună și se vede că în palmă. Au dat guta un pogan și acum se mîltă în ceață parte a satului. Și ca ei sînt mulți care lucrează noaptea.

Au terminat însămînțările

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Vremea prielnică a fost din plin folosită de colectivitățile din raionul Bacău și mecanizatorii stațiunii de mașini și tractoare Heleus. Cu spiritul mecanizatorilor, colectivitățile din Părinca, Mîilești, Berești-Bistrița Negri, și Săucești au terminat însămînțările de toamnă. În gospodăriile colective din Tamași, Răciuceni, însămînțările se apropie de sfîrșit.

Din cele 87 întovărășiri existente în raion, multe au terminat semănarea.

Și ei au vîndut statului surplusul de produse

Printre cei care au înțeles să răspundă chemării colectivităților din Bălt și au vîndut statului cereale au fost și membrii gospodăriei agricole colective „Olga Băncu” din comuna Orșova. Intr-o adunare generală ei au hotărît să vîndă statului peste un vagon de porumb. În chestie: Brigadierul Tînaș Popa și colectivitățile Ion Moș nu au rămas în urma altor. Au vîndut statului cîte 400 și respectiv 100 kg. din porumbul primit anul acesta în contul ajutorului-munca pe care le-au făcut la gospodărie. Ei încasează acum sumele de bani ce li s-a cuvin.

Foto: MIHAIL POPESCU

Manevre străvezii

În timp ce la New York se desfășurau lucrările Consiliului de Securitate și opinia publică îndădăduia că problema Suezului nu intra într-o fază mai calmă de rezolvare pasnică a litigiului, unele cercuri politice occidentale au găsit un nou prilej de a provoca tulburări în Orientul Mijlociu. Prilejul acesta l-a constituit recentul incident la granița dintre Iordania și Israel, provocat prin atacul unor unități israeliene asupra localității iordanice Kalbilla. Sub motivul prevenirii unei violențe agresive din partea Israelului împotriva Iordaniei, s-a pus problema transferirii pe teritoriul iordanian a unor trupe irakiene, chipurile pentru întărirea forței de apărare a Iordaniei.

De refuzul să propunerea n-a venit din partea Iordaniei amenințată ci din partea Irakului a căruia apartenență la pactul agresiv de la Bagdad de sub patronajul Angliei și aliații strînși cu Statele Unite, pune sub semnul întrebării sinceritatea intențiilor sale de a-și pune spiritul, oferit Iordaniei, în slujba cauzei solidarității arabe. De altfel nu e nevoie de referire la relațiile Irakului cu puterile occidentale pentru a demonstra că infiltrația „ajutorului” Iordaniei nu e de origine irakiană. În capitolele occidentale nu se face nici un secret din faptul că în apatele oferte „generoase” a Irakului se află interesele Angliei de a-și refăce pozițiile din Iordania, de a ține această țară în aliața agresivă de la Bagdad și de a scinda lumea arabă, acum cînd în fața problemei Canalului de Suez ea s-a unit și mai strîns. Cu atît mai mult cu cît momentul ales pentru eventuala trimitere în Iordania a trupelor irakiene coincide cu ajunul alegerilor din

Iordania, eveniment care îngrijorează cercurile colonialele din Anglia. Și nu fără temei. Partidul politic care au guvernat o mare majoritate laocurilor în parlamentul iordanian, au înscris ca puncte principale în programul lor de guvernare tratatul anglo-iordanian din 1948, potrivit căruia Anglia a obținut dreptul de a-și menține trupe pe teritoriul iordanic (în consecință, mijloace concrete de a se amesteca în treburile interne) și stringerea colaborării acestei țări cu Egiptul și Siria, pe calea unei politici externe independente.

Un asemenea lucru nu convine desigur cercurilor conducătoare din Anglia care după lămurirea, înregistrată de prestigiu, lor prin naționalismul zarea Companiei Canalului de Suez, întredrează la alegerea din Iordania perspectiva unui nou prejudiciu adus influenței lor în Orientul Mijlociu.

Planul, ingenios conceput, a înțelminat dificultăți chiar la prima încercare de a fi pus în aplicare. Negocierile dintre Iordania și Irak cu privire la deplasarea trupelor irakiene în Iordania n-au dus la rezultatul așteptat la Londra. Iordania n-a acceptat ca trupele irakiene să treacă pe teritoriul ei. Irakul va menține totuși aceste trupe la frontiera Iordaniei gata să intervină „în caz de nevoie”.

În realitate, pentru a exercita prin înșelăciune prezența lor la graniță, o continuă prestanță. În același timp în capitolele occidentale se depune o deosebită diligență pentru a se obține amănarea alegerilor din 21 octombrie din Iordania.

Manevrele britanice au sîrșit vă proteste în țările lumii arabe care văd în ele un nou atentat colonialist.

A. STANCIU

